

Odluka:

Rev 1481/2019-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 1481/2019-2

Datum odluke: 09.04.2019

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

nekretninu kat. čest. br. 25843/1 z.ul 719 k.o. B., površine 377 m² za iznos po utvrđenoj vrijednosti od 187.000,00 kn, te mu je predmetna nekretnina dosuđena.

Broj: Rev 1481/2019-2

Rješenjem suda drugog stupnja potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-225/2016 od 8. studenog 2018.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Protiv drugostupanjskog rješenja kupac M. L. podnijela reviziju pozivom na čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 28/13 - dalje ZPP) zbog pravnih pitanja za koje smatra da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Predlaže da ovaj sud prihvati reviziju i preinači drugostupanjsku presudu sukladno navodima revizije.

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić, predsjednice vijeća, Ivana Vučemila, člana vijeća i suca izvjestitelja, Marine Paulić, članice vijeća, Dragana Katića, člana vijeća i Darka Milkovića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom C. d.o.o. za metaloprerađivačku djelatnost i obrtničke usluge, B., OIB ..., kojeg zastupa stečajni upravitelj Z. K. iz Z., odlučujući o reviziji kupca M. L. iz Z., OIB ..., protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6940/2018-2 od 28. studenoga 2018., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-225/2016 od 8. studenoga 2018., u sjednici održanoj 9. travnja 2019.,

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je neosnovana.

r i j e š i o j e :

Revizija kupca M. L. iz Z. odbija se kao neosnovana.

U konkretnom predmetu radi se o prodaji nekretnine u stečajnom postupku nad dužnikom C. d.o.o. za metaloprerađivačku djelatnost i obrtničke usluge, u kojem postupku je kupac M. L. tijekom javne dražbe dala najpovoljniju ponudu, a različni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak, u skladu s čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona, kao prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu, dala izjavu da kupuje predmetnu nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine, a koja utvrđena vrijednost iznosi sveukupno 187.000,00 kn.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem, sadržaja preciznije navedenog u izreci tog rješenja, prihvaćena je ponuda ponuditelja razlučnog vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., ..., OIB ..., za

U stečajnom postupku, sukladno odredbi čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona („Narodne Novine“ broj 71/15 i 104/17 - dalje SZ) te u ovršnom postupku, sukladno odredbi čl. 12. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 12/12 - dalje OZ) dopuštena je samo

revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP-a.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP-a u svezi s čl. 400. st. 3. ZPP-a, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjskog rješenja ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopavnog ili postupovnopavnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (tzv. izvanredna revizija). U takvoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koje se na njega odnose te obrazložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP-a).

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je:

- da je Financijska agencija, koja je provodila elektroničku javnu dražbu za predmetne nekretnine dostavila sudu 2. svibnja 2018. „Izvještaje o provedenim elektroničkim javnim dražbama“ prema kojima je za predmetnu nekretninu najpovoljniju ponudu istaknula kupac M. L., ..., Z., OIB ... u iznosu od 50.001,00 kn,
- da je 8. siječnja 2018. zaprimljen podnesak razlučnog vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., ..., OIB ..., u kojem navodi da u skladu s čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona kao prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnina, a koja utvrđena vrijednost iznosi sveukupno 187.000,00 kn.

Prvostupanjski sud je na temelju navedenih utvrđenja temeljem čl. 247. st. 7. SZ donio pobijano rješenje kojim je prihvatio ponudu ponuditelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak te joj dosudio navedenu nekretninu.

Drugostupanjski sud smatra da je pravilno shvaćanje suda prvog stupnja prema kojem razlučni vjerovnik nije izgubio pravo izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine samo zato što je objavljen oglas Fine o trećoj javnoj dražbi, i što nije sudjelovao u javnoj dražbi, jer on ima temeljem samog zakona (čl. 247. st. 7. SZ) ovlast-pravo izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine, neovisno je li ili nije sudjelovao na dražbi.

Kupac je, osporavajući navedena shvaćanja nižestupanjskih sudova u reviziji naznačila sljedeća pravna pitanja:

1. „Do okončanja koji je faze postupka se može staviti izjava o prijeboju da bi ista bila pravovremena“ ?
2. „Je li razlučni vjerovnik dužan sudjelovati u elektroničkoj javnoj dražbi kada je prethodno dostavio izjavu o prijeboju“?
3. „Je li sud dužan po primitku izjave o prijeboju izvijestiti Finu u izjavi o prijeboju, te naložiti da početna cijena za nadmetanje u predstojećoj dražbi bude cijena određena u izjavi o prijeboju“?
4. „Primjenjuju li se odredbe Stečajnog zakona o dopustivosti prijeboja tražbine na izjavu o prijeboju prvog razlučnog vjerovnika izjavljenu u postupku elektroničke javne dražbe“?

Obrazlažući razloge važnosti za naznačena pitanja revidentica se poziva na pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske izneseno u odluci poslovni broj PŽ-2140/2017 od 12. travnja 2017., prema kojem je shvaćanju „razlučni vjerovnik dužan dostaviti izjavu da kupuje nekretninu sukladno čl. 204. st. 7. SZ-a prije početka konkretne javne dražbe i prije objave oglasa „Poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi“.

Navodeći pravne propise vezano na postavljena pitanja poziva se na odredbu čl. 247. st. 7. SZ-a, čl. 175. st. 1. SZ-a, te smatra da je prijeboj u ovoj konkretnoj stvari primjenom čl. 175. st. 1. SZ-a isključen.

Prema odredbi članka 247. stavak 7. SZ-a prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

Odredba čl. 175. st. 1. SZ-a glasi:

„Ako su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka jedna ili više tražbina koje se imaju prebiti pod odgovornim uvjetom ili nisu dospjele ili nisu upravljene na istovrsne činidbe, prijeboj će nastupiti kada za to budu ispunjene potrebne pretpostavke. Odredbe čl. 140. i 144. ovoga zakona ne primjenjuju se u svrhu prijeboja. Ako tražbina kojom se treba obaviti prijeboj postane bezuvjetna i dospjela prije nego što prijeboj postane nemoguć, prijeboj je isključen.“

Pogrešno revidentica smatra da odredba čl. 175. st. 1. SZ-a isključuje primjenu odredbe čl. 247. st. 7. SZ-a jer se radi o općoj

odredbi o prijeboju, dok je odredba čl. 247. st. 7. SZ-a specijalna odredba koja se odnosi isključivo na konkretnu situaciju, odnosno situaciju prema kojoj prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

Navedenom zakonskom odredbom, niti nekom drugom odredbom SZ-a nije određeno da razlučni vjerovnik mora sudjelovati u javnoj dražbi da bi u smislu odredbe čl. 247. st. 7. SZ-a mogao dati navedenu izjavu da kupuje nekretninu, niti je tom odredbom određen rok u kojem prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može dati takvu izjavu, pa se, suprotno shvaćanju revidentice, ne može govoriti o prekluziji u formalnom smislu, niti o obvezi razlučnog vjerovnika da sudjeluje u javnoj dražbi.

Iako u formalnom smislu nije propisana prekluzija za isticanje navedene izjave ona ipak postoji u materijalnom smislu, jer svoju izjavu vjerovnik mora dati u vrijeme kada ona još može imati pravni učinak. U ovom konkretnom slučaju vjerovnik je izjavu iz članka 247. stavak 7. SZ-a dao za vrijeme trajanja elektroničke dražbe, pa je sud prije odlučivanja o dosudi nekretnine nakon završetka dražbe, morao o njoj voditi računa i uzeti je u obzir prilikom donošenja rješenja o dosudi.

Ovakvo pravno shvaćanje donio je i Visoki trgovački sud, ali nakon donošenja odluke na koju se kupac poziva u reviziji, a isto u cijelosti prihvaća i ovaj sud.

Kako je Hrvatska banka za obnovu i razvitak prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu, imala je pravo dati navedenu izjavu.

Slijedom navedenog, odgovori na prvo i drugo postavljeno pitanje glasilo bi da prvi razlučni vjerovnik u smislu čl. 247. stavak 7. SZ-a nije dužan sudjelovati na javnoj dražbi da bi iskoristio svoje pravo iz citirane zakonske odredbe, a izjavu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine može dati do onoga trenutka do kojeg ona još može imati pravni učinak, a to je trenutak donošenja, od strane suda, rješenja o dosudi nekretnine najpovoljnijem kupcu.

U podnesenoj reviziji u odnosu na pitanja pod 3. i 4. nisu određeno izneseni razlozi zbog kojih smatra da su postavljena pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ukazujući, u smislu odredbe iz čl. 382. st. 2. ZPP-a, na eventualno postojanje različite sudske prakse, odnosno ne navodi konkretne odluke revizijskog ili drugostupanjskih sudova u kojima bi bilo izneseno pravno shvaćanje suprotno pravnom shvaćanju nižestupanjskih sudova

iznesenom u pobijanim odlukama, pa nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 382. st. 3. ZPP-a za dopuštenost podnesene revizije u odnosu na ta pitanja.

Slijedom navedenog ne postoji razlozi zbog kojih je podnesena revizija protiv navedenih rješenja pa je na temelju čl. 393. ZPP-a u svezi s čl. 400. st. 3. ZPP-a riješeno kao u izreci.

Zagreb, 9. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Jasenka Žabčić, v.r.